

บันทึก

เรื่อง การส่งลงโทษข้าราชการผู้ถูกสอบสวนในกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
(กรณีนายคันถ์ชิต อินทชาติ)

ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ สร.๐๔๐๓/๑๑๐๑๕ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๐๙ ความว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่อง ปัญหาการส่งลงโทษ ข้าราชการผู้ถูกสอบสวนในกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (กรณีนายคันถ์ชิต อินทชาติ) ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและ ก.พ.มีความเห็นขัดแย้งกันอยู่มาเพื่อขอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามคำสั่งท่านนายกรัฐมนตรี นั้น

ข้อเท็จจริงเรื่องนี้มีอยู่ว่า นายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙ มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนเรื่องนายคันถ์ชิต อินทชาติ ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอก ตำแหน่ง ผู้ดูแลนักเรียนไทยในประเทศฝรั่งเศส ในกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องส่ง จ่ายเงินซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบจากบัญชีเงินฝากธนาคารของทางราชการไปโดยไม่ชอบด้วย ระเบียบแบบแผนของทางราชการส่อไปในทางทุจริต คณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนเสร็จสิ้น แล้วมีความเห็นว่านายคันถ์ชิต อินทชาติ กระทำความผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการให้เกิดผลดี อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ใส่ ตนเอง เป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามความในมาตรา ๗๒,๗๕ และมาตรา ๘๔ (ข) ควร ลงโทษปลดออกจากราชการตามความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพล เรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ แต่โดยที่การกระทำของนายคันถ์ชิต อินทชาติ เป็นการกระทำไปในฐานะที่ตน เป็นหัวหน้าส่วนราชการอยู่ในต่างประเทศ อำนาจการส่งจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินของสำนักงาน ผู้ดูแลนักเรียนในขณะนั้นไม่มีระเบียบการควบคุมที่ดี ปลอมให้ผู้ดูแลนักเรียนมีโอกาสกระทำไป โดยสำนึกว่าตนมีอำนาจที่จะกระทำได้โดยสิทธิขาดแต่ผู้เดียว ข้อกล่าวอ้างที่นายคันถ์ชิต อินทชาติ อ้างว่าทำไปเพื่อรักษาน้ำใจข้าราชการ นักเรียน และมีภาระต้องคอยต้อนรับเลี้ยงดูผู้ที่ผ่านไปมากี่ น่าจะรับฟังได้อยู่บ้าง ประกอบกับนายคันถ์ชิต อินทชาติ ได้รับราชการมานานไม่เคยกระทำความผิดมา ก่อน ได้นำเงินมาชดใช้จนเกินที่นำออกไป เป็นเหตุผลอันสมควรลดหย่อน คณะกรรมการ สอบสวนเห็นควรลงโทษให้ออกจากราชการตามความในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ และได้รายงานผลการสอบสวนต่อนายกรัฐมนตรีผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการแล้ว

นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า นายคันถ์ชิต อินทชาติ มีความผิดวินัยฐานไม่

ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและมติคณะรัฐมนตรีให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการตามความในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ จึงให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรีโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ จึงมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนายคันถ์ชิต อินทชาติ ๑ ขั้น และได้ส่งคำสั่งให้สำนักงาน ก.พ.ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

ก.พ.พิจารณาเห็นว่า เรื่องนี้ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนายคันถ์ชิต อินทชาติ ในกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙ และคณะกรรมการได้ทำการสอบสวนรายงานผลการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ซึ่งกรณีจะต้องดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙ และกรณีนายคันถ์ชิต อินทชาติ นี้ ปรับเข้ามาตรา ๘๕ (๑) โดยคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นสมควรลงโทษให้ออกจากราชการกรณีเป็นเรื่องที่จะต้องรายงาน อ.ก.พ.

กระทรวงพิจารณา ซึ่งกรณีนี้จะต้องรายงาน อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาเสียก่อน ทั้งนี้เป็นการปฏิบัติตามความในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งได้บัญญัติให้นำความในมาตรา ๘๕ ว่าด้วยการสอบสวนและการสั่งลงโทษมาใช้บังคับโดยอนุโลม

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีการสอบสวนนายคันถ์ชิต อินทชาติ นี้ แม้คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นควรให้ออกจากราชการตามความในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก็ตาม แต่เมื่อนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ผู้บังคับบัญชาและเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ความผิดของนายคันถ์ชิต อินทชาติ ยังไม่ร้ายแรงถึงขั้นจะลงโทษให้ออกจากราชการตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และได้มีคำสั่งลงโทษไปโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๘ กรณีเช่นนี้เป็นกรณีที่ปรับเข้ามาตรา ๙๑ ซึ่งนายกรัฐมนตรีผู้บังคับบัญชาย่อมมีอำนาจที่จะสั่งลงโทษได้โดยไม่ต้องรายงาน อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณา เพราะกรณีเช่นนี้ตามความในมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก็มิได้มีบัญญัติไว้ว่าต้องนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาให้ความเห็นชอบเสียก่อน ดังนั้นสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไม่เห็นพ้องด้วยตามความเห็นของ ก.พ.ดังได้กล่าวมาแล้ว นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น นั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๗) ได้ฟังคำชี้แจงของ

ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้แทนสำนักงาน ก.พ. และได้พิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตลอดแล้วเห็นว่า เมื่อนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามความในมาตรา ๘๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

^๑ มาตรา ๘๔ การลงโทษไล่ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังระบุไว้ต่อไปนี้

(ก) ทำความผิดต้องรับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(ข) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริตหรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่งอันแสดงว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง

(ค) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(ง) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาโดยชอบด้วยราชการ และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(จ) เปิดเผยความลับของราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ฉ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ช) ดุหมั่นเหี้ยมหยาม หรือกดขี่ข่มเหงราษฎร

(ซ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน

(๑) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นพิเศษลงมาของทุกกระทรวง ทบวง กรม

(๒) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นพิเศษลงมา

(๓) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาดังกล่าว สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

(๔) ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

(๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

การสอบสวนนั้นให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ การสอบสวนจะเป็นอันใช้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากนายกรัฐมนตรีตามความใน (๑) หรือเจ้ากระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้สอบสวนสังกัดอยู่

ให้ ก.พ. มีอำนาจออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนการตั้งกรรมการ การกำหนดองค์คณะกรรมการที่จะทำการสอบสวน การส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐานและกิจการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และคณะกรรมการได้ทำการสอบสวนแล้วรายงานผลของการสอบสวนว่า ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามความในมาตรา ๘๔ (ซ) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ แต่โดยที่การกระทำของข้าราชการพลเรือนผู้นั้นมีเหตุผลอันสมควรที่จะได้รับลดหย่อนโทษ ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออก คณะกรรมการสอบสวนจึงเห็นสมควรลงโทษให้ออกราชการตามความในมาตรา ๙๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อพบบัญญัติในมาตรา ๙๐ วรรคสอง กำหนดให้นำความในมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕^๓ และมาตรา ๘๖ ว่าด้วยการสอบสวนและการสั่งลงโทษมาใช้บังคับโดย

^๒ มาตรา ๙๐ การลงโทษให้ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออก หรือมีเหตุผลอันควรลดหย่อน

ในกรณีเช่นนี้ให้นำความในมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ ว่าด้วยการสอบสวนและการสั่งลงโทษมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การสั่งให้ออกจากราชการตามความในมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นกรณีมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด ตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

^๓ มาตรา ๘๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๒ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนและรายงานมาแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นพิเศษลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ถ้าคณะกรรมการผู้สอบสวนก็ดี นายกรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๘๔ (๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาที่ดี เห็นสมควรไล่ออกจากราชการ ก็ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวนสังกัดอยู่ ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากราชการแล้วก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวตามมาตรา ๓๖ สั่งไล่ผู้นั้นออกจากราชการ

(๒) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคถ้าคณะกรรมการผู้สอบสวนก็ดี ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาที่ดีเห็นสมควรไล่ออกจากราชการ ก็ให้รายงาน อ.ก.พ. ภาคหรือ อ.ก.พ. จังหวัด แล้วแต่กรณีในกรณีที่ อ.ก.พ. ภาค หรือ อ.ก.พ. จังหวัด เห็นสมควรไล่ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชา สั่งไล่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๘๔ (๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เห็นว่าควรไล่ออกจากราชการซึ่งเป็นความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ. ภาค หรือ อ.ก.พ. จังหวัด แล้วแต่กรณี ก็ให้นำสำนวนเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาถ้า อ.ก.พ. กระทรวงเห็นสมควรไล่ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งไล่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจไปแล้ว แต่นายกรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๑๑ (๕) หรือมาตรา ๘๔ (๑) หรือเจ้ากระทรวงเห็นว่ากรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ ถ้ายังไม่มี การสอบสวนของคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งตามความในมาตรา ๘๔ ก็ให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณา และให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวนสังกัดอยู่แต่ถ้ามีการสอบสวนของคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งตามความในมาตรา ๘๔ แล้ว ก็ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ทั้งนี้ให้นำความใน (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีเช่นนี้ถ้ามีการลดขั้นเงินเดือนหรือ

อนุโลม ฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการสอบสวน รายงานผลของการสอบสวนมาแล้ว ก็จะต้องดำเนินการ รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง พิจารณาต่อไปตามความในมาตรา ๘๕ (๑) เพราะกฎหมายได้กำหนด ไว้แล้วโดยชัดแจ้งว่า ถ้าคณะกรรมการผู้สอบสวนก็ดี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาที่ดี เห็นควรไล่ออกจากราชการ ก็ให้รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง

คณะกรรมการกฤษฎีกาขออธิบายถึงความหมายของบทบัญญัติมาตรา ๙๑^๔ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่เกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งลงโทษของ ผู้บังคับบัญชาในเรื่องนี้ไว้ด้วยว่า กรณีที่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลดขั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือน หรือ ลงโทษภาคทัณฑ์ข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๘๕ ต้องเป็นเรื่องที่ข้าราชการพลเรือนกระทำผิดวินัย แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกให้ออก ซึ่งต่างกับกรณีตามมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๗^๕ และมาตรา ๙๐ ซึ่ง เป็นเรื่องที่ข้าราชการพลเรือนต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และในกรณีเช่นนี้ ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อทำการสอบสวน ซึ่งเมื่อได้ตั้งคณะกรรมการขึ้น สอบสวนตามความในมาตรา ๘๔ แล้ว ต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๘๕ ซึ่งบังคับไว้ จะพึง สังเกตได้ว่า ตามความในมาตรา ๘๕ (๑) ประกอบกับมาตรา ๙๐ นั้น ถ้า อ.ก.พ.เห็นสมควรให้ ออกจากราชการตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่งให้ออกจาก ราชการตามความในมาตรา ๘๕ (๑) ตอนท้าย นั้น

นอกจากนี้การที่มีข้อกล่าวอ้างขึ้นมาว่าตามหลักวินิจัยกฎหมายลายลักษณ์อักษร โดยทั่วไปถือหลักวินิจัยกฎหมายเป็น ๒ ทาง คือ วินิจัยตามตัวอักษรทางหนึ่งและวินิจัยตาม ความมุ่งหมายของบทบัญญัติอีกทางหนึ่งนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นด้วย แต่ที่กล่าวว่า การ ตีความตามความมุ่งหมายของบทบัญญัติมีความสำคัญกว่าการตีความตามตัวอักษรนั้นน่าจะ ไม่ถูกต้องนัก เพราะการที่จะรู้ว่าความมุ่งหมายของกฎหมายบทใดมีอย่างไรก็ต้องเอาจากตัวบท

ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นอย่างอื่นไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป

สำหรับกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้ผู้บังคับบัญชาตาม (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณี มี อำนาจสั่งไล่ออกได้โดยไม่ต้องทำการสอบสวนและรายงาน อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ภาค หรือ อ.ก.พ.จังหวัด พิจารณา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

“มาตรา ๙๑ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัย แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกให้ออก ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลดขั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือนก็ได้ หรือถ้าเห็นว่ามีเหตุผลอันควรลดหย่อน หรือในกรณี กระทำผิดวินัยเล็กน้อยจะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือ และจะให้ทำ ทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

โทษลดขั้นเงินเดือนหรือโทษตัดเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษผู้กระทำผิดวินัยได้ครั้ง หนึ่งไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่จะต้องลงโทษลดขั้นเงินเดือน หากโทษที่ได้รับนั้นต้องลดเกินกว่าขั้นต่ำของอันดับ หรือของชั้น ก็ให้ลดขั้นในอันดับต่ำ หรือชั้นต่ำลงไป แล้วแต่กรณีได้

“มาตรา ๘๗ การลงโทษปลดออกนั้น จะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก หรือมีเหตุผลอันควรลดหย่อน

ในกรณีเช่นนี้ ให้เพิ่มความในมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ ว่าด้วยการสอบสวน และการสั่งลงโทษมาใช้บังคับโดยอนุโลม

กฎหมายนั่นเอง ฉะนั้น ถ้าหากว่าตัวบทกฎหมายชัดเจนแล้วก็ต้องถือว่ากฎหมายนั้นมีความหมายตามความชัดเจนแห่งตัวอักษร นั้น ซึ่งไม่ว่าจะพิจารณาตามตัวอักษรก็ดี ตามความมุ่งหมายก็ดี ก็คงเป็นอย่างเดียวกัน ต่อเมื่อตัวอักษรมีความหมายไม่ชัดเจนจึงจะเป็นกรณีที่ผู้แปลอาจเก็บความหมายจากตัวบทกฎหมายนั้นทั้งฉบับเอามาประกอบการแปลได้

จะว่าการแปลเช่นนี้เป็นการลบล้างอำนาจของผู้บังคับบัญชา จึงชอบที่จะแปลอีกทางหนึ่งนั้น ก็ไม่ชอบ เพราะจะเอาอำนาจผู้บังคับบัญชามาเป็นเหตุแปลผิดตัวบทกฎหมายไม่ได้ อย่างไรก็ตามก็ดี คณะกรรมการกฤษฎีกาใคร่ขอชี้ว่า ตัวบทกฎหมายเหล่านี้ได้บัญญัติขึ้นเพื่อสนับสนุนและรักษาไว้ซึ่งอำนาจของผู้บังคับบัญชาอยู่แล้ว กล่าวคือ ในตอนจะตั้งคณะกรรมการสอบสวน หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเรื่องยังไม่ร้ายแรง จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๔ แต่จะลงโทษเสียตามมาตรา ๙๑ ก็ย่อมกระทำได้ แต่เมื่อได้ตกลงใจใช้มาตรา ๘๔ แล้ว ก็ต้องดำเนินการตามมาตรา ๘๔ ดังที่กฎหมายบังคับไว้

กรณีตามข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นนั้นปรากฏว่าต้องด้วยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๘๕ ซึ่งมีความหมายชัดเจนอยู่แล้วว่า ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้ออกจากราชการก็จะต้องนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ. คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนรายงานผลของการสอบสวนมาแล้วเช่นนี้ ก็จะต้องดำเนินการรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐